

KEFAHAMAN DAN KESEDIAAN GURU DALAM PENGAJARAN KEMAHIRAN BERTUTUR BAHASA MELAYU DI SEKOLAH JENIS KEBANGSAAN

(*Teachers' Understanding and Readiness in Teaching Malay Language Speaking Skills in National-type Schools*)

Cheat Fong Peng & Mohamad Adham Kamarulzaman

ABSTRAK

Kajian ini bertujuan untuk mengetahui kefahaman guru, kesediaan dan juga masalah dalam pengajaran dan pembelajaran bertutur Bahasa Melayu kepada bukan penutur jati. Kaedah campuran, iaitu kaedah kualitatif dan kuantitatif digunakan dalam kajian ini. Data yang diperolehi akan dianalisis dengan menggunakan perisian komputer Statistical Packages for Social Sciences (SPSS) Versi 23.0. Kajian ini menggunakan teori Monitor sebagai panduan dalam pengajaran guru Bahasa Melayu bagi sesi pengajaran dan pembelajaran bertutur di dua buah Sekolah Jenis Kebangsaan Cina (SJKC) dan dua buah Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil (SJKT) di daerah Lipis, sekitar Kuala Lipis, Pahang. Kajian ini melibatkan responden daripada kalangan guru dan juga murid yang terdiri daripada 40 orang guru dan 60 orang murid. Hasil kajian mendapat bahawa kefahaman ($M= 4.16$, $SP= 0.57$) dan kesediaan ($M= 4.58$, $SP= 0.62$) guru-guru bahasa Melayu di Sekolah Jenis Kebangsaan adalah tinggi. Ujian korelasi juga menunjukkan bahawa terdapat hubungan yang signifikan di antara kefahaman dan kesediaan guru. Manakala ujian- t menunjukkan bahawa tidak terdapat perbezaan yang signifikan antara opsyen dengan kesediaan guru. Analisis kesalahan fonologi pula menunjukkan kesalahan sebutan “un gu” bagi perkataan “ungu” adalah yang paling tinggi (29 kali), manakala perkataan yang paling sedikit kesalahannya adalah “Rabu” di mana hanya tiga variasi kesalahan fonologi direkodkan. Cadangan daripada kajian ini adalah latihan kepada guru perlulah dipertingkat bagi membantu mereka mengendalikan sesi pengajaran dan pembelajaran dengan baik, bermutu dan berkesan.

Kata kunci: Pemerolehan bahasa, teori monitor, Sekolah Jenis Kebangsaan, bukan penutur jati

ABSTRACT

Studies have been conducted on the application of monitor theory in improving speech teaching. The purpose of this study is to determine the extent to which teachers' understanding, readiness, and problems in teaching and learning of speech to non-native speakers. Mixed methods, namely qualitative and quantitative methods were used in this study. The data obtained will be analyzed using Statistical Packages for Social Sciences (SPSS) version 23.0. This study uses the theory of Monitor as a guide in teaching Bahasa Melayu for teaching and learning in the Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (SJK) in the area of Kuala Lipis, Pahang. The respondents involved in the study are among the teachers and

students which are 40 teachers and 60 students. The study found that the understanding and readiness of the Malay language teachers in schools are in high score with an understanding score of teachers ($M = 4.16$, $SD = 0.57$) whereas the readiness score ($M = 4.58$, $SD = 0.62$). Correlation tests also showed that there was a significant relationship between teacher's understanding and readiness. While *t*-tests show that there is no significant difference between options and readiness of the teachers. Phonological error analysis showed that the word 'un gu' for 'ungu' was the highest of 29 times. Whereas the word with the least error is 'Rabu' in which only 3 variations of phonological errors are recorded. The recommendation of this study is that training for teachers needs to be enhanced to help them conduct good, quality and effective teaching and learning sessions.

Keywords: language acquisition, monitor theory, SJK, non-native speaker

PENGENALAN

Bahasa Melayu dalam Kurikulum Standard Sekolah Rendah (KSSR) yang ditetapkan oleh Kementerian Pendidikan Malaysia untuk murid di Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (SJK) menetapkan bahawa murid perlu menguasai kemahiran berbahasa yang merangkumi kemahiran mendengar, bertutur, membaca dan menulis. (KPM, 2017). Menurut Zamri Mahamod (2015), kemahiran bertutur adalah proses interaktif pembinaan maksud yang melibatkan penghasilan, penerimaan dan pemprosesan maklumat. Bentuk dan maksudnya bergantung kepada konteks, pengalaman dan tujuan bertutur. Di samping itu, dalam pengajaran dan pembelajaran bahasa, seorang kanak-kanak yang dapat menguasai kemahiran bertutur dengan baik dijangka akan dapat menguasai kemahiran-kemahiran yang lain. (Nora'azian Nahar & Fadzilah Abd. Rahman, 2018).

Zuraini Ramli (2018) menekankan bahawa terdapat perbezaan cara penguasaan bahasa, iaitu "pemerolehan" dan "pembelajaran". Dua cara penguasaan inilah yang membezakan antara murid natif dengan murid bukan natif. Seterusnya membentuk dua pendekatan pengajaran bahasa, iaitu prinsip pengajaran pemerkayaan bahasa dan prinsip pengajaran pembinaan biasaan berbahasa. Dalam prinsip pemerkayaan bahasa, fokusnya lebih kepada pembentukan berbahasa lebih professional di mana penutur boleh menggunakan istilah dan format yang tepat mengikut situasi. Manakala bagi prinsip pembentukan biasaan berbahasa adalah lebih kepada melatih murid berbahasa seperti penutur natif berbahasa. Fokusnya lebih tertumpu kepada aspek nahu, sapaan, kesusilaan dan sebagainya.

Zulkifli Hamid (2011) menjelaskan proses pembelajaran bahasa kedua kebiasaanya berlaku dalam pendidikan yang lebih formal. Hal ini adalah kerana, kemahiran berbahasa kedua adalah kemahiran tambahan iaitu satu kemahiran baharu. Norul Haida (2013) menyatakan pembelajaran bahasa kedua berlaku atas berberapa sebab, antara sebabnya ialah bahasa kedua dapat memperkuuh kedudukan dalam masyarakat, tuntutan pekerjaan atau akademik, bahasa kedua adalah bahasa majoriti dalam sesbuah negara (bagi kes luar negara), untuk mengenali budaya dan saster bangsa lain dan penggunaan bahasa kedua di rumah. Justeru, adalah menjadi tujuan penulisan artikel ini untuk mengenal pasti tahap kefahaman guru dalam melaksanakan pengajaran bertutur, tahap kesediaan guru dalam melaksanakan pengajaran bertutur, masalah yang dihadapi dalam pengajaran dan pembelajaran bertutur, mengkaji hubungan antara kefahaman dengan kesediaan guru dalam pengajaran dan pembelajaran bertutur, mengkaji hubungan antara kesediaan dengan opsyen

pengajaran guru dalam pengajaran dan pembelajaran bertutur, serta menganalisis tahap penguasaan bertutur murid.

TEORI MONITOR

Teori pemerolehan bahasa kedua yang dipanggil Teori Monitor, dipelopori Stephen Krashen (1985) yang berkait antara hubungannya dengan pemerolehan dan penguasaan bahasa akan diaplikasikan dalam kajian ini. Dalam teori pemerolehan bahasa Krashen, tiada perbezaan antara bahasa pertama dan bahasa kedua. Dakwaan Krashen adalah manusia sememangnya mampu untuk memperoleh bahasa kedua kerana kemampuan untuk memproses pembelajaran bahasa. Dalam erti kata lain, teori Krashen ini adalah pengembangan daripada teori LAD oleh Chomsky (Munirah Muin & Salfasyah, 2018).

Menurut Krashen (2009), pemerolehan bahasa kedua boleh diperoleh sama seperti bahasa pertama. Sebelum diteliti lebih lanjut, proses pemerolehan bahasa ialah pemerolehan bahasa yang merujuk kepada proses semula jadi, melibatkan manusia mempelajari bahasa secara tidak sedar. Proses ini merupakan salah satu hasil interaksi antara murid-murid dengan orang di sekeliling. Dalam proses ini, murid-muridlah yang berperanan aktif dalam mendapatkan bahasa daripada interaksi yang mencukupi (Suci Ramadhanti Febriani, Wildana Wargadinata & Zainul Arifin, 2021).

Teori Monitor Krashen ini merupakan gabungan daripada lima hipotesis. Menurut Ibrahim (2013), lima hipotesis yang dibentangkan oleh Krashen berkaitan dengan pemerolehan bahasa kedua ini dikenali sebagai Teori Monitor adalah kerana hipotesis Monitor yang berada di tengah antara lima hipotesis yang dibentangkan oleh beliau. Menurut Noor Aina (2017), bagi menjayakan teori ini, tiga perkara perlu diambil kira untuk membantu menjayakannya yakni, seseorang yang memmuridi sesuatu bahasa sasaran itu memerlukan masa yang mencukupi, memberikan tumpuan atau fokus dan mengetahui hukum dan peraturan serta rumus sesuatu bahasa sasaran.

Natural Order Hypothesis

Hipotesis ini menyatakan bahawa pemerolehan struktur atau rumus tatabahasa oleh murid bahasa kedua berlaku secara semulajadi di mana ianya boleh diramal. Proses ini bergantung kepada faktor umur, latar belakang, dan tahap pendedahan murid tersebut kepada bahasa kedua. melalui hipotesis ini juga. Namun demikian, Krashen menjelaskan implikasi daripada hipotesisnya ini bukanlah bermaksud sukanan pembelajaran bahasa perlu digubal berdasarkan dapatan kajian ini, tetapi beliau menolak pembelajaran tatabahasa yang diajar secara terpisah kerana matlamat pembelajaran bahasa ialah pemerolehan bahasa (Munirah Muin & Salfasyah, 2018).

Acquisition/ Learning Hypothesis

Krashen mendakwa bahawa kompetensi menguasai bahasa kedua adalah lebih merujuk kepada bahasa yang diperoleh, bukan daripada apa yang dipelajari. Cara pengajaran melalui hipotesis ini menurut Rendy Pribadi, Zainal Rafli dan Ninuk Lustyantie (2019) adalah guru menggunakan perkataan-perkataan yang mudah difahami dan dikuasai oleh murid agar mereka mampu “memperoleh” perkataan tersebut tersebut. Krashen menekankan bahawa, pemerolehan bahasa kedua seharusnya berlaku dalam persekitaran semula jadi yang

membolehkan murid-murid mengasah kebolehan berkomunikasi secara lisan. Persekutaran itu dibahagi kepada dua, iaitu formal dan tidak formal. Persekutaran formal merujuk kepada keadaan atau suasana rasmi, seperti pembelajaran bahasa yang berlangsung di dalam kelas (Krashen, 1982) di mana sistem bahasa (pengetahuan unsur-unsur bahasa) atau wacana bahasa (keterampilan berbahasa) diajar secara formal. Manakala persekitaran tidak formal ialah murid-murid belajar dalam keadaan santai. Dalam keadaan tersebut, murid tidak menyedari bahawa mereka sedang belajar bahasa dan sistem tatabahasa daripada bahasa kedua seharusnya tidak dititiberatkan.

Monitor Hypothesis

Menurut Krashen, konsep pemantauan (*monitor*) hanya melibatkan pembelajaran bukan pemerolehan. Pemantauan berfungsi sebagai pemantau pertuturan dan bertujuan memperbaiki ujaran yang dihasilkan oleh sistem. Hanya pemantau yang digunakan secara optima sahaja akan dapat meningkatkan tahap kompetensi komunikasi seseorang murid bahasa kedua. Akan tetapi, melalui hipotesis monitor ini, Krashen berpendapat, terlalu banyak pemantauan kadang-kala menjadi penghalang kepada penguasaan bahasa kerana memaksa murid-murid untuk lambat dan lebih memfokuskan ketepatan berbahasa berbanding kelancaran berbahasa (Munirah Muin dan Salfasyah, 2018). Disebabkan itu, Krashen merasakan pemantauan perlu dikawal. Jika maklumat itu tidak sepadan, perubahan maklumat yang betul akan dilakukan (Hajimia, Singh, Chethiyar & Chethiyar. 2020). Oleh itu, peranan pemantauan hanya digunakan untuk membetulkan penyimpangan dari ucapan "biasa" dan untuk memberikan ucapan lebih 'penampilan' yang digilap.

Input Hypothesis

Hipotesis ini menunjukkan bahawa pemerolehan bahasa terjadi ketika murid menerima mesej yang dapat difahami. Konsep ini juga dikenali sebagai input yang dapat difahami (*comprehensible input*). Akan tetapi, Krashen juga berpendapat bahawa input yang boleh difahami haruslah satu tahap di atas kemampuan bahasa murid-murid. Input yang boleh difahami dilambangkan dengan $i + 1$ untuk memungkinkan murid-murid terus maju dengan perkembangan bahasa mereka. Hipotesis ini menekankan pentingnya menggunakan bahasa sasaran di kelas. Tujuan dari program bahasa bagi murid-murid adalah untuk dapat berkomunikasi secara efektif. Dengan menyediakan input yang boleh difahami sebanyak-banyaknya di dalam kelas, guru mampu menyediakan peluang yang lebih efektif untuk pemerolehan bahasa untuk murid-murid. Selanjutnya input itu akan lebih difahami apabila guru menggunakan gambar dan media-media relevan yang lain seperti gestur (Rohaidi Habil, 2019).

Affective Filter Hypothesis

Hajimia, Singh, Chethiyar, dan Chethiyar (2020) menerangkan bahawa *Affective Filter Hypothesis* adalah bahagian semula jadi yang ada pada setiap manusia. Saringan (*filter*) adalah skrin mental boleh dipadamkan untuk menapis maklumat daripada sampai ke pusat pemerolehan, yang mengurangkan pemerolehan bahasa. Saringan tersebut terdapat dalam diri manusia akan bertindak dalam menyampaikan rasa takut, malu, berani dan sebagainya kepada murid. Hipotesis ini menerangkan bagaimana faktor-faktor afektif mempunyai kaitan,

tetapi bukan penyebab dengan proses pemerolehan bahasa. Dalam mengajar bahasa kedua, andaikata guru berjaya mewujudkan suasana bilik darjah yang segar dan bebas ketakutan, input maklumat boleh diserap dengan lebih mendalam, kerana pelajar lebih bersedia untuk mengambil risiko. Atas sebab ini, pengajaran inovasi kepada pelajar adalah sangat diperlukan dan membantu (Mahmudi et al., 2019). Walau bagaimanapun, dalam kes di mana pelajar sentiasa berasa takut, cemas, letih, malu dan pendiam, penapis afektif boleh ditutup rapat untuk input yang diterima tidak sampai ke otak. Oleh itu, pemerolehan bahasa kedua tidak berfungsi dengan baik (Uril Bahruddina, Suci Ramadhanti Febriani, 2020).

METODOLOGI KAJIAN

Pengkaji menggunakan kaedah campuran iaitu kaedah kuantitatif dan kualitatif dalam kajian ini. Bagi kaedah kuantitatif, kaedah tinjauan dilakukan untuk menjalankan kajian ini. Kajian yang dijalankan ini adalah bertujuan untuk melihat sejauh mana kesediaan guru dalam pelaksanaan pengajaran bahasa Melayu menggunakan pendekatan teori monitor terhadap murid bukan penutur natif. Bagi kaedah kualitatif pula, pengkaji menjalankan ujian fonologi bagi mengukur tahap kefasihan responden dalam sebutan bahasa Melayu.

Soal selidik

Set borang soal selidik pertama adalah untuk menjawab objektif kajian berkaitan dengan pengajaran yang mempunyi 34 item dan terdapat dua bahagian pada borang iaitu bahagian A dan bahagian B. Bahagian A merupakan bahagian demografi yang terdiri daripada maklumat responden. Maklumat responden adalah seperti jantina, kaum, tahun perkhidmatan dalam bidang pendidikan dan opsyen pengajaran subjek di sekolah. Bahagian B pula terdiri daripada tiga bahagian soalan soal selidik iaitu kefahaman, kesediaan dan masalah yang dihadapi oleh guru dalam pembelajaran bahasa Melayu sebagai bahasa kedua menggunakan teori monitor. Skala yang digunakan adalah skala Likert-5 di mana responden boleh memilih tidak setuju (1), sangat tidak setuju (2), tidak pasti (3), setuju (4) dan sangat setuju (5). Bagi para murid, pengkaji akan melakukan ujian pertuturan. Sebelum soal selidik dan ujian dijalankan ke atas responden sebenar, soal selidik tersebut telah diserahkan kepada penyelia terlebih dahulu untuk semakan kemudian kajian rintis dilakukan ke atas sekumpulan guru bahasa Melayu dan murid di SJK yang berlainan tetapi mempunyai ciri-ciri yang sama dengan subjek kajian sebenar.

Ujian Fonologi

Ujian fonologi dilakukan terhadap 60 orang murid yang melibatkan soalan sebutan seperti berikut

- i. Penggantian vokal /ə/
- ii. Penggantian vokal /u/ kepada /o/
- iii. Penggantian vokal /i/ kepada /e/
- iv. Penggantian konsonan /b/ kepada /p/
- v. Penggantian konsonan /g/ kepada /k/
- vi. Penggantian konsonan /d/ kepada /t/
- vii. Penggantian konsonan /r/ kepada /l/

- viii. Penggunaan “ny”
- ix. Penggunaan “ng”
- x. Penggunaan “y”

Ujian fonologi dijalankan ke atas 60 orang murid darjah 5 dan 6. Ujian fonologi yang diberikan untuk menguji tahap pengetahuan tatabahasa murid dan melihat variasi serta kekerapan kesalahan pertuturan murid.

Kajian dijalankan di empat buah sekolah terpilih, iaitu dua buah sekolah Jenis Kebangsaan Cina (SJKC) dan dua buah sekolah Jenis Kebangsaan Tamil (SJKT) di daerah Lipis, yang majoriti muridnya merupakan bukan penutur jati bahasa Melayu. Borang soal selidik digunakan sebagai instrumen utama kajian. Borang soal selidik disediakan oleh pengkaji sendiri yang diadaptasi daripada kajian Izzudin, Azmil dan Kamarulzaman (2015) dan Chew (2016). Borang soal-selidik dan ujian fonologi akan disahkan oleh tiga orang panel yang berpengalaman lebih dari 10 tahun, iaitu pensyarah di Fakulti Pendidikan Universiti Malaya, ketua panitia bahasa Melayu dan guru bahasa Melayu salah sebuah sekolah yang terlibat. Dapatan daripada kajian rintis menunjukkan nilai alpha instrumen kajian adalah .863. Nilai alpha ini adalah tinggi. Hal ini menunjukkan bahawa instrumen kajian menunjukkan ketekalan dan kebolehgunaan yang tinggi.

DAPATAN KAJIAN

Demografi Responden Guru

Jadual 1 memaparkan demografi guru dalam kajian ini.

Jadual 1: Demografi Responden

n = 37		Kekerapan	Peratus
Jantina	Lelaki	12	32.4
	Perempuan	25	67.6
Bangsa	Melayu	14	37.8
	Cina	15	40.5
	India	8	21.6
Pengalaman	Kurang 5 tahun	14	37.8
	6 - 10 tahun	6	16.2
	11 - 15 tahun	8	21.6
	16 - 20 tahun	3	8.1
	21 tahun ke atas	6	16.2
Opsyen	Bahasa melayu	17	45.9
	Lain-lain	20	54.1
Jumlah		37	100

Jadual 1 menunjukkan bahawa seramai 37 orang responden yang terdiri daripada guru bahasa Melayu di Sekolah Jenis Kebangsaan terlibat dalam kajian ini. Responden terdiri daripada guru wanita seramai 25 orang dan guru lelaki seramai 12 orang. Manakala bagi

bangsa pula menunjukkan majoriti responden adalah daripada kaum cina seramai 15 orang diikuti oleh Melayu seramai 14 orang dan akhir sekali ada guru daripada kalangan kaum India seramai 8 orang.

Dalam kajian ini juga, majoriti guru adalah berpengalaman kurang 5 tahun seramai 14 orang, diikuti oleh 11 – 15 tahun seramai 8 orang dan pengalaman 6 – 10 tahun dan 21 tahun dan ke atas berkongsi jumlah yang sama iaitu seramai 6 orang dan yang paling sedikit adalah pengalaman daripada 16 – 20 tahun seramai 3 orang sahaja. Bagi opsyen pengajaran pula, dapatan menunjukkan, majoriti guru yang terlibat dalam kajian ini adalah terdiri daripada guru bukan opsyen bahasa Melayu, iaitu seramai 20 orang dan selebihnya adalah guru opsyen bahasa Melayu.

HASIL KAJIAN

Jadual menunjukkan bahawa kesemua bahagian menunjukkan nilai skewness berada di antara $-2 < SK < +2$ dan nilai kurtosis $-4 < KT < +4$. Ini bermakna data yang diperoleh adalah normal dan boleh dianalisis secara parametrik.

Jadual di bawah menunjukkan interpretasi skor min yang digunakan bagi analisis statistik deskriptif. Skor min pada nilai 1.00 – 2.33 adalah nilai min rendah, manakala skor 2.34 – 3.66 adalah nilai min pada tahap sederhana dan skor daripada 3.67 – 5.00 adalah nilai min pada tahap tinggi.

Jadual 2: Interpretasi Skor Min

Skor Min	Interpretasi Skor Min
1.00 – 2.33	Rendah
2.34 – 3.66	Sederhana
3.67 – 5.00	Tinggi

Sumber: Hasnah dan Jamaluddin (2017)

Tahap Kefahaman Guru dalam Melaksanakan Pengajaran Kemahiran Bertutur

Jadual 3 menunjukkan tahap kefahaman guru semasa melaksanakan pengajaran kemahiran bertutur kepada murid-murid di dalam kelas.

Jadual 3: Tahap Kefahaman guru dalam melaksanakan pengajaran bertutur

No	Penyataan	Sangat	Tidak	Tidak	Setuju	Sangat	M	SP
----	-----------	--------	-------	-------	--------	--------	---	----

	Tidak setuju	Setuju	Pasti	Setuju		
1 Guru harus menggalakkan murid bertutur Bahasa Melayu di luar kelas	-	-	-	18 (48.60%)	19 (51.40%)	4.51 0.51
2 Guru harus memotivasi kan murid untuk bertutur dalam Bahasa Melayu	-	-	2 (5.40%)	16 (43.20%)	19 (51.40%)	4.5 0.61
3 Guru harus merangsang proses berfikir murid dalam Bahasa Melayu	-	-	2 (5.40%)	22 (59.5%)	13 (35.1%)	4.3 0.57
4 Kesalahan sebutan murid tidak boleh dijadikan bahan jenaka	-	-	4 (10.80%)	20 (54.10%)	13 (35.10%)	4.24 0.64
5 Guru harus mengajar perkataan yang mudah difahami terlebih dahulu	-	-	2 (5.40%)	25 (67.60%)	10 (27%)	4.22 0.53
6 Guru harus menjadi pemantau dalam pembelajaran Bahasa Melayu murid.	-	-	6 -16.20%	19 -51.40%	12 -32.40%	4.2 0.69
7 Saya memahami dengan jelas cara melaksanakan pengajaran Bahasa Melayu sebagai bahasa kedua	-	-	-	33 (89.20%)	4 (10.80%)	4.11 0.32
8 Saya memahami objektif peengajaran Bahasa Melayu sebagai bahasa kedua	-	-	-	33 (89.20%)	4 (10.80%)	4.11 0.32
9 Pemerolehan bahasa kedua haruslah berlaku secara semula jadi	-	-	12 (32.40%)	23 (62.20%)	2	3.73 0.56
10 Guru tidak boleh memarahi murid yang melakukan kesalahan dalam sebutan	1 (2.70%)	5 (13.50%)	5 (13.50%)	21 (56.80%)	5	3.64 0.98
Purata				4.16		0.57

Jadual 3 menunjukkan, item 1 iaitu guru harus menggalakkan murid bertutur bahasa melayu di luar kelas menerima min yang tertinggi ($M=4.51$, $SP= 0.51$) Kesemua responden seramai 37 orang (100%) bersetuju. Item yang kedua mempunyai min yang tertinggi pula adalah item

guru harus memotivasi murid untuk bertutur bahasa melayu dengan nilai ($M= 4.5$, $SP= 0.61$). Seramai 35 responden (94.6%) bersetuju dan 2 responden (5.4%) tidak pasti. Item yang ketiga tertinggi adalah guru harus merangsang aktiviti berfikir murid dalam bahasa melayu dengan nilai ($M= 4.3$, $SP=0.57$). Seramai 35 orang responden (94.6%) bersetuju dan 2 orang responden (5.4%) tidak pasti.

Bagi item yang terendah pula adalah item guru tidak boleh memarahi murid yang melakukan kesalahan dalam sebutan dengan nilai ($M=3.64$, $SP= 0.98$) seramai 26 orang responden (70.3%) bersetuju, 6 responden (16.2%) tidak bersetuju dan 5 responden (13.5%) tidak pasti. Manakala item kedua terendah adalah bagi item pemerolehan bahasa melayu haruslah berlaku secara semulajadi dengan nilai ($M= 3.73$, $SP= 0.56$) seramai 25 orang responden (67.6%) bersetuju manakala 12 orang responden (32.4%) yang lain tidak pasti. Item ketiga terendah mempunyai 2 item iaitu item saya memahami objektif pengajaran bahasa Melayu sebagai bahasa kedua dan saya memahami dengan jelas cara melaksanakan pengajaran bahasa melayu sebagai bahasa kedua dengan nilai kedua-dua ($M= 4.11$, $SP= 3.2$). Kesemua responden seramai 37 orang (100%) bersetuju.

Tahap Kesediaan Guru dalam Melaksanakan Pengajaran Kemahiran Bertutur

Jadual 4 memaparkan tahap kesediaan guru semasa melaksanakan pengajaran kemahiran bertutur kepada murid-murid di dalam kelas.

Jadual 4: Tahap kesediaan guru dalam melaksanakan pengajaran bertutur

Bil	Pernyataan	Sangat tidak setuju	Tidak setuju	Tidak pasti	Setuju	Sangat setuju	M	SP
1	Saya akan memberi ruang kepada murid untuk bercakap dalam Bahasa Melayu	-	-	-	21 (56.80%)	16 (43.20%)	4.43	0.5
2	Saya menggalakkan murid bertutur dalam Bahasa Melayu	-	-	4 (10.80%)	20 (54.10%)	13 (35.10%)	4.24	0.64
3	Saya menumpukan kepada pemahaman murid	-	-	4 (10.80%)	20 (54.10%)	13 (35.10%)	4.24	0.64
4	Saya menegur kesalahan murid secara berhemah	-	2 (5.40%)	-	23 (62.20%)	12 (32.40%)	4.22	0.71
5	Saya mengajar sebutan perkataan terlebih sebelum menerangkan maksud perkataan tersebut.	-	-	2 (5.40%)	26 (70.30%)	9 (24.30%)	4.2	0.52
6	Saya kerap memperbetul kesalahan sebutan	-	-	4 (10.80%)	24 (64.90%)	9 (24.30%)	4.14	0.59

murid

7	Saya berkemampuan memperbetul kesalahan sebutan murid	-	4 (10.80%)	26 (70.30%)	7 (18.90%)	4.1	0.55
8	Saya mahir dalam menilai sebutan dalam bahasa Melayu murid	-	6 (16.20%)	25 (67.60%)	6 (16.20%)	4	0.58
9	Saya membimbung murid mengikut tahap kemampuan murid secara individu	-	8 (21.60%)	21 (56.80%)	8 (21.60%)	4	0.67
10	Saya boleh memantau penggunaan bahasa Melayu murid di sekolah	-	1 (2.70%)	8 (21.60%)	19 (51.40%)	9 (24.30%)	4 (10.80%)
Purata						4.58	0.62
							0.62

Jadual 4 menunjukkan item saya akan memberi ruang kepada murid untuk bercakap dalam bahasa Melayu mendapat min tertinggi ($M= 4.43$, $SP= 0.50$) Kesemua responden seramai 37 orang (100%) bersetuju. Item kedua tertinggi adalah item saya menggalakkan murid bertutur dalam bahasa melayu dan item saya akan menumpukan kepada pemahaman murid dengan kedua-dua item mempunyai skor ($M= 4.24$, $SP=0.64$) Seramai 33 orang responden (89.2%) bersetuju dan 4 orang responden (10.8%) tidak pasti. Bagi item ketiga tertinggi adalah dengan nilai ($M= 4.22$, $SP= 0.64$) Item yang ketiga tertinggi adalah item saya akan menegur kesalahan murid secara berhemah ($M= 4.22$, $SP= 0.71$) Seramai 35 orang responden (94.6%) bersetuju dan 2 orang responden (5.4%) tidak bersetuju.

Bagi item yang ketiga terendah adalah saya mahir dalam menilai sebutan dalam bahasa Melayu murid iaitu ($M= 4$, $SP= 0.58$) Seramai 31 orang responden (83.8%) orang responden bersetuju manakala 6 orang responden (16.2%) responden tidak pasti. Item kedua terendah adalah item saya membimbung murid mengikut kemampuan murid secara individu ($M= 4$, $SP= 0.67$) Seramai 29 orang responden (78.4%) bersetuju dan 8 orang responden (21.6%) tidak pasti. Manakala item yang terendah adalah item saya boleh memantau penggunaan bahasa melayu murid di sekolah ($M= 4$, $SP= 0.76$) Seramai 28 orang responden (75.7%) bersetuju, 8 orang (21.6%) tidak pasti dan selebihnya seorang responden (2.7%) tidak setuju.

Masalah yang Dihadapi dalam Pengajaran dan Pembelajaran Kemahiran bertutur

Jadual 5 memaparkan masalah-masalah yang dihadapi oleh guru semasa pengajaran dan pembelajaran kemahiran bertutur kepada murid-murid di dalam kelas.

Jadual 5: Masalah yang dihadapi dalam pengajaran dan pembelajaran bertutur

Bil	Pernyataan	Sangat tidak setuju	Tidak setuju	Tidak pasti	Setuju	Sangat setuju	M	SP
1	Murid lebih suka bertutur dalam bahasa ibunda mereka	-	-	-	17 (45.90%)	20 (54.10%)	4.6	0.51
2	Murid sukar memahami maksud perkataan bahasa Melayu	-	-	3 (8.10%)	24 (64.90%)	10 (27%)	4.2	0.57
3	Murid tidak mengingati maksud perkataan yang diajar	-	-	6 (16.20%)	18 (48.60%)	13 (35.10%)	4.2	0.7
4	Bahasa komunikasi di dalam kelas antara murid adalah bahasa ibunda mereka	-	-	6 (16.20%)	20 (54.10%)	11 (29.7%)	4.14	0.67
5	Murid tidak yakin untuk bertutur dalam Bahasa Melayu	-	4 (10.80%)	7 (18.90%)	22 (59.50%)	4 (10.80%)	3.7	0.81
6	Murid menggunakan bahasa Melayu di sekolah	-	8 (21.60%)	4 (10.80%)	23 (62.20%)	2 (5.40%)	3.51	0.9
7	Banyak perkataan sukar disebut oleh murid	-	10 (27%)	6 (16.20%)	20 (54.10%)	1 (2.7%)	3.32	0.91
8	Murid kurang aktif dalam pdp	-	11 (29.7%)	6 (16.20%)	18 (48.60%)	2 (5.40%)	3.3	0.97
9	Murid hanya belajar bahasa Melayu untuk lulus peperiksaan	-	9 (24.30%)	12 (32.40%)	15 (40.50%)	1 (2.7%)	3.22	0.85

10	Murid tidak suka sebutan mereka diperbetulkan	2 (5.40%)	16 (43.20%)	14 (37.8%)	4 (10.80%)	1 (2.7%)	2.62	0.86
	Purata						3.7	0.78

Jadual 5 menunjukkan item dengan nilai min yang tertinggi adalah item murid lebih suka bertutur dalam bahasa ibunda mereka ($M= 4.6$, $SP= 0.51$). Kesemua 37 orang responden (100%) bersetuju. Manakala item kedua yang tertinggi adalah item murid sukar memahami maksud perkataan bahasa melayu ($M= 4.2$, $SP= 0.57$). Seramai 34 orang responden (91.9%) bersetuju dan 3 orang responden (8.1%) tidak pasti. Item ketiga tertinggi adalah item murid tidak memahami maksud perkataan yang diajar ($M= 4.2$, $SP= 0.70$) Seramai 31 orang responden (83.7%) bersetuju dan 6 orang responden (12.3%) tidak pasti.

Bagi item yang terendah pula adalah item murid tidak suka sebutan mereka diperbetulkan ($M= 2.62$, $SP= 0.86$). Seramai 18 orang responden (48.6%) tidak bersetuju, 14 orang (10.8%) tidak pasti dan 5 orang responden (13.5%) bersetuju. Manakala item kedua terendah adalah item murid hanya belajar bahasa melayu untuk lulus peperiksaan sahaja ($M= 3.22$, $SP= 0.85$). Seramai 16 orang responden (43.2%) bersetuju, 12 orang responden (32.4%) tidak pasti dan 9 orang responden (24.3%) tidak bersetuju. Item ketiga terendah adalah item murid kurang aktif dalam pdp ($M= 3.3$, $SP= 0.97$). Seramai 20 orang responden (54%) bersetuju, 11 orang responden (11.8%) tidak bersetuju dan 6 orang responden (16.2%) tidak pasti

Korelasi antara Pemahaman dengan Kesediaan Guru

Jadual 6 adalah pekali korelasi dan tafsirannya yang akan diguna pakai dalam kajian ini.

Jadual 6: Pekali Korelasi

Nilai Pekali Korelasi	Tafsiran Pekali
0.70 – 1.00	Amat tinggi
0.50 – 0.69	Tinggi
0.30 – 0.49	Sederhana tinggi
0.10 – 0.29	Rendah
0.01 – 0.09	Diabaikan

Sumber: Kamarul Shukri dan Mohamed Amin (2009)

Analisis korelasi yang dilakukan untuk melihat korelasi antara pemahaman dengan kesediaan guru mengajar bahasa Melayu sebagai bahasa kedua menunjukkan dapatan $r = .657$, $p = .000$. Analisis korelasi menunjukkan korelasi positif. Hal ini menunjukkan terdapat hubungan yang signifikan antara pemahaman dengan kesediaan guru.

Perbezaan Kesediaan Guru Opsyen dan Bukan Opsyen

Jadual 7 adalah hasil analisis ujian-t yang menunjukkan perbezaan kesediaan guru mengikut opsyen.

Jadual 7: Ujian t tentang perbezaan kesediaan guru opsyen dan bukan opsyen

	Opsyen	N	Min	SP	t	sig
kesediaan	Bahasa Melayu	17	4.288	.4076	1.775	.734
	lain-lain	20	4.035	.4522		

Ujian t menunjukkan nilai $t = 1.775$ dan nilai $p = .734$.ini menunjukkan tidak terdapat perbezaan yang signifikan antara opsyen dengan kesediaan guru.

Kesalahan Fonologi

Responden bagi analisis kesalahan fonologi adalah dari kalangan murid. jumlah responden yang terlibat dalam ujian kesalahan fonologi ini adalah seramai 60 orang murid seperti dalam Jadual 8.

Jadual 8: Demografi responden Murid

n = 60		Kekerapan	Peratus
Kaum	Cina	42	70
	India	18	30
Darjah	6	42	70
	5	18	30
Jenis sekolah	SJKC	46	77
	SJKT	14	23
Jumlah		60	100

Jadual 8 menunjukkan, seramai 60 orang murid terlibat di dalam ujian fonologi ini. Daripada 60 orang responden dalam kajian ini, 42 orang adalah murid berbangsa Cina dan 18 orang berbangsa India. Bagi darjah yang terlibat di dalam kajian ini majoritinya ada murid darjah 6 seramai 42 orang dan murid darjah 5 seramai 18 orang. Manakala bagi jenis sekolah pula menunjukkan majoriti responden adalah murid dari Sekolah Jenis Kebangsaan Cina seramai 46 orang dan murid dari Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil adalah seramai 14 orang. Walaupun keseluruhan kaum menunjukkan murid India adalah seramai 18 orang, tetapi 4 orang murid berbangsa India yang terlibat sebagai responden adalah murid di Sekolah Jenis Kebangsaan Cina.

Jadual 9: Variasi kesalahan fonologi murid

Penggantian	Perkataan	Kesalahan	Kekerapan
Penggantian vokal /ə/	Epal	Epa	15
		Empat	3
		E“pal	2
		Epe	2
		Pai	1
		Epar	1
		Tidak boleh mengeja	2
	Terima	Telima	11
		Derima	3
		Teyima	2
Penggantian vokal /ɔ/		Terama	1
		Teyrima	1
		Tidak boleh mengeja	3
	Sembilan	Sebila	2
		Sebilan	2
		Sembingan	2
		Sembian	1
		Sediya	1
		Sembila	1
		Tidak boleh mengeja	2
Penggantian vokal /u/ kepada /o/	Pukul	Puku	22
		Pukur	4
		Pukai	1
		Pukuk	1
		Puko	1
		Pukat	1
		Tidak boleh mengeja	1
	Untuk	Untok	7
		Unduk	2
		Unguk	1
		Untu	1

	Untut	1
	Tidak boleh mengeja	3
Sembilan	Sebila	2
	Sebilan	2
	Sembingan	2
	Sembian	1
	Sediya	1
	Sembila	1
	Tidak boleh mengeja	2
Pukul	Puku	22
	Pukur	4
	Pukai	1
	Pukuk	1
	Puko	1
	Pukat	1
	Tidak boleh mengeja	1
Untuk	Untok	7
	Unduk	2
	Unguk	1
	Untu	1
	Untut	1
	Tidak boleh mengeja	3
Ungu	Un gu	29
	Ugu	4
	Yuyu	1
	Anggu	1
	U“gu	1
	Unguk	1
	Tidak boleh mengeja	3
Habis	Habisa	1
	Hadis	1
	Habi	1
	Tidak boleh mengeja	2

Pilihan	Bilihan	2
	Pelihan	2
	Piliha	2
	Pelahan	1
	Pilingan	1
Penggantian vokal /i/ kepada /e/	Pilahan	1
	Pinyinghar	1
	Pilehan	1
	Tidak boleh mengeja	2
Cirit-Birit	Cilit-bilit	6
	Cili-bilit	2
	Ciratan-biritan	1
	Cerit-birit	1
	Cirit-dirit	1
	Jilit-bilit	1
	Cili-birit	1
	Sirit-birit	1
	Cili-bit	1
	Cirit bilit	1
	Cirit-biri	1
	Cili-bili	1
	Tidak boleh mengeja	3
Rabu	Rabut	3
	Labu	2
	Ngabu	1
	Tidak boleh mengeja	1
	Baji	2
	Bajai	1
	Bili	1
	Pagi	1
	Tidak boleh mengeja	2
Bagi	Bajus	1
	Bagusa	1
	Bagu	1
	Banggus	1
Penggantian konsonan /b/ kepada /p/	Tidak boleh mengeja	3

	Gagus	4	
	Jagus	3	
	Rajus	1	
	Gaju	1	
	Tidak boleh mengeja	3	
<hr/>			
	Teguh	Tenguh	7
		Tegu	4
		Tegus	4
		Tegur	4
		Tegut	2
		Tergu	1
		Tejuh	1
		Teguha	1
		Deguh	1
		Tengu	1
		Tidak boleh mengeja	2
<hr/>			
	Pandai	Panda	2
		Bandai	2
		Padai	1
		Padi	1
		Pardai	1
		Pendai	1
		Pandtai	1
<hr/>			
Penggantian konsonan /d/ kepada /t/		Tidak boleh mengeja	1
<hr/>			
agus	Pedalaman	Pendalaman	10
		Bedalaman	2
		Pedalam an	2
		Pedalam	1
		Padalaman	1
		Pegalaan	1
		Perdalaman	1
		Pedaraman	1
		Tidak boleh mengeja	3
<hr/>			
Penduduk	Pendutuk	3	

Peduduk	2
Pendudut	2
Penduka	1
Pengayuk	1
Pendunduk	1
Benduduk	1
Pendukduk	1
Pentutuk	1
Tidak boleh mengeja	3
<hr/>	
Rumah	15
Lumah	10
Rumak	1
Luma	1
Tidak boleh mengeja	2
<hr/>	
Penggantian konsonan /r/ kepada /l/ Rombongan	4
Robogan	
Rombogan	2
Rombangan	1
Rogoguan	1
Lobongan	1
Runbungai	1
Rombakan	1
Lombongan	1
Tidak boleh mengeja	3
<hr/>	
Goreng	5
Goleng	
Goren	1
Jurong	1
Gorang	1
Gorengan	1
Gogeng	1
Gonggek	1
Ngonging	1
Tidak boleh mengeja	2

yamuk	Nyamuka	1
	Nyampuk	1
	Nyaamuk	1
	Yamamuk	1
	Yamuk	1
	Nyanyamu	1
	Tidak boleh mengeja	4
yanyuk	Nya yuk	9
	Nyianyuk	3
	Yamuk	2
	Yayuk	2
	Nyanyuka	1
	Nyayangkut	1
	Yamyuk	1
	Nyaanyuk	1
Penggunaan “ny”	Ya ma nyuk	1
	Nyangyuk	1
	Nyan ya yuk	1
	Tidak boleh mengeja	4
Nyanyi	Nya yi	4
	Nya ngi	4
	Nyianyi	4
	Nya ya ngi	1
	Yaagi	1
	Yamayi	1
	Yayi	1
	Yanuk	1
	Niyiangi	1
	Nya yi	1
	Nya nya nyi	1
	Tidak boleh mengeja	5
Monyet	Monget	16
	Moyat	2
	Monyit	1

Mong nyet	1	
Moyet	1	
Monye	1	
Mongi	1	
Monyi	1	
Tidak boleh mengeja	2	
<hr/>		
Anggun	Angun	8
	Anggu	4
	Anggong	2
	Agu	2
	An gu	2
	Anggunan	1
	Anggur	1
	Nga ngun	1
	Amgun	1
	Ngangun	1
	Unggu	1
Penggunaan „ang“	Tidak boleh mengeja	4
<hr/>		
Angin		2
	An gin	2
	Anggi	2
	An gu	1
	Adi	1
	A gin	1
	Anyin	1
	Ang gin	1
	Ngangin	1
	Ang yi	1
	Ang nyin	1
	An nging	1
<hr/>		
Tidak boleh mengeja		5
<hr/>		
Angpau		2
	Angpu	2
	Ang pua	1
	Angpun	1
	A guan	1
	An bun	1
	Ang bau	1
	Ang put	1

	Nganpau	1
	Anpus	1
	Tidak boleh mengeja	5
<hr/>		
Syampu	Nyampu	4
	Yampu	2
	Seyempu	2
	Sabun	2
	Sampu	2
	Syapu	2
	Saipu	1
	Sayapu	1
	Samapu	1
	Sayampu	1
	Sampun	1
	Nyapu	1
	Syabu	1
	Suwempu	1
	Syiampu	1
	Sempu	1
	Nyambu	1
Penggunaan „sy“	Samput	1
	Syu ya pu	1
	Tidak boleh mengeja	4
<hr/>		
Syarikat	Nyarikat	6
	Sayarikat	3
	Syalikat	3
	Sualikat	2
	Sarikat	2
	Sayarita	1
	Seyalikat	1
	Syanlikat	1
	Sukan	1
	Syakirat	1
	Syairat	1
	Tidak boleh mengeja	5
<hr/>		
Syiling	Siling	4
	Syailing	4

Syiring	3
Nyiling	2
Syaling	1
Yiling	1
Rengling	1
Sayaling	1
Sayalingan	1
Siying	1
Sayiling	1
Sailing	1
Seling	1
Syirling	1
Saling	1
Syering	1
Se iling	1
Siring	1
Syerling	1
Nyesling	1
Syerling	1
seliling	1
sili	1
Sya yaling	1
Tidak tahu menyebut	3
Jumlah	37

Jadual 9 menunjukkan bahawa penggunaan “sy” didalam perkataan dalam kalangan murid bukan Melayu menunjukkan kesalahan yang paling kritikal. Sebagai contoh, untuk perkataan “syiling” sahaja, sebanyak 24 variasi sebutan telah diucapkan oleh murid bukan Melayu. Seramai 33 orang murid mengalami kesukaran untuk menyebut perkataan „syiling“ dan 3 orang murid tidak mampu untuk mengeja perkataan “syiling”. Manakala perkataan “syampu” pula mempunyai 19 variasi sebutan dengan seramai 27 orang murid melakukan kesalahan dalam sebutan dan 4 orang murid tidak mampu mengejanya. Manakala bagi perkataan “syarikat” pula, hanya 11 variasi kesalahan sebutan dan jumlah murid yang melakukan kesalahan dalam sebutan adalah seramai 22 orang dan murid yang tidak mampu mengeja perkataan “syarikat” adalah sebanyak 5 orang.

Di samping itu, Jadual 9 juga menunjukkan penggantian yang paling sedikit variasi kesalahan sebutan adalah penggantian konsonan /b/ kepada /p/ dengan variasi keseluruhan sebanyak 14. Bagi perkataan “rab” mempunyai hanya 3 variasi kesalahan sebutan dengan bilangan murid yang membuat kesilapan adalah seramai 6 orang sahaja dan yang tidak mampu mengeja hanyalah seorang murid, manakala kesalahan sebutaan perkataan “bagi” pula adalah sebanyak 4 variasi dengan murid yang melakukan kesalahan sebutan sebanyak 4 orang sahaja dan murid yang tidak mampu mengejanya ialah 2 orang. Yang terakhir adalah perkataan “bandar” dengan variasi kesalahan sebanyak 7 kesalahan sebutan dan bilangan

murid yang membuat kesalahan adalah seramai 11 orang dan tidak mampu mengeja hanya 2 orang.

Analisis yang seterusnya adalah, dari segi perkataan- perkataan yang paling kerap dan ramai murid bukan Melayu melakukan kesalahan sebutan. Dapatkan kajian ini menunjukkan bahawa perkataan “ungu” adalah perkataan yang paling kerap murid melakukan kesalahan sebutan. Dapatkan menunjukkan murid bukan Melayu sering melakukan kesalahan sebutan sebagai “un gu” dengan kekerapan seramai 29 orang. Manakala perkataan kedua yang sering disebut dengan salah ialah perkataan “pukul” yang disalah sebut sebagai “puku” seramai 22 orang murid. Perkataan ketiga yang menunjukkan kekerapan kesalahan sebutan yang berulang adalah perkataan “monyet” yang disalah sebut sebagai “Monget” oleh murid bukan Melayu, kekerapan bilangan murid yang melakukan kesalahan sebutan bagi perkataan ini adalah seramai 16 orang murid.

PERBINCANGAN KAJIAN

Daripada dapatan ini, dapat disimpulkan bahawa guru amat faham kaedah mengajar bahasa Melayu sebagai bahasa kedua berdasarkan teori Monitor. Dapatkan ini sesuai dengan dapatan daripada Hajimia, Singh, Chethiyar dan Chethiyar. 2020), Uril Bahruddina dan Suci Ramadhanti Febriani. (2020), Suci Ramadhanti Febriani, Wildana Wargadinata & Zainul Arifin. (2021) bahawa guru akan mengalakkkan murid-murid untuk menggunakan bahasa kedua dalam pembelajaran, akan tetapi, perkara ini juga amat bergantung kepada kebolehan murid-murid itu sendiri. Kadangkala, guru akan menggunakan bahasa ibunda bagi menerangkan perkara yang membuatkan murid tidak memahami apa yang diajar. Daripada sudut kesediaan guru pula, dapatan ini sesuai dengan dapatan daripada kajian Mat Ali, Norlizah and Abd Rahman, Fadzilah (2016), Chew Fong Peng dan Siti Syahirah Yusof (2021) yang mendapati keseluruhannya guru-guru Bahasa Melayu mempunyai tahap kesediaan dan sikap yang positif dalam mengajar bahasa Melayu.

Tambahan pula, kajian daripada Norismayati Aida Idris et.al (2013), Chew Fong Peng dan Juliana Masingan (2021) turut memperkuat dapatan daripada kajian ini dengan menyatakan bahawa guru-guru Bahasa Melayu sentiasa memanfaatkan amalan pengajaran yang positif bagi memastikan kualiti pengajaran kepada murid-murid. Sikap yang positif ini akan membantu guru untuk meningkatkan lagi mutu pengajaran bahasa Melayu sebagai bahasa kedua kepada murid. Kesediaan ini akan lebih bernilai sekiranya guru lebih faham dalam mebezakan pemerolehan dan pembelajaran yang digariskan di dalam teori Monitor, dengan kefahaman ini, para guru akan lebih berkemampuan untuk meningkatkan penguasaan bahasa kedua murid.

Dapatkan untuk masalah dalam pembelajaran bahasa kedua menunjukkan bahawa murid-murid lebih suka bertutur dalam bahasa ibunda mereka. Dapatkan ini bertepatan dengan kajian yang dilakukan oleh Uril Bahruddina dan Suci Ramadhanti Febrinib (2020) bahawa pelajar kajian lebih senang memahami informasi dalam pertuturan bahasa ibunda mereka. Roasharimah dan Zamri (2017) juga mengemukakan penutur bukan jati Bahasa Melayu sering menggunakan bahasa Inggeris dalam pertuturan harian mereka iaitu sama ada di dalam mahupun di luar rumah. Oleh hal yang demikian, murid akan berpendapat bahawa Bahasa Melayu dianggap tidak penting dan seterusnya murid akan menolak untuk bertutur menggunakan bahasa Melayu secara sepenuhnya. Tambahan lagi, dapatan ini juga disokong oleh kajian Chew (2016), murid bukan penutur jati Bahasa Melayu juga lebih selesa untuk bertutur dalam bahasa ibunda masing-masing kerana keperluan untuk menggunakan bahasa

tersebut ketika berhubung dan bersosial sesama ahli masyarakat mereka. Dari sudut teori monitor pula, hipotesis *input* boleh diguna pakai dalam permasalahan ini, di mana penutur bukan jati akan menggunakan bahasa ibunda mereka kerana mereka kekurangan tatabahasa yang ada dalam bahasa kedua, jika proses *input* tidak berlaku, maka mereka akan lebih selesa bertutur dalam bahasa ibunda mereka.

Analisis korelasi yang dilakukan untuk melihat korelasi antara pemahaman dengan kesediaan guru mengajar bahasa Melayu sebagai bahasa kedua menunjukkan terdapat hubungan yang signifikan antara pemahaman dengan kesediaan guru. Dapatan daripada kajian ini sedikit berbeza dengan dapatan daripada kajian yang dilakukan oleh Rohaida Mazlan (2017) yang menyatakan bahawa kefahaman guru dalam sesuatu tindakan tidak mempengaruhi kesediaan guru untuk melaksanakannya. Dapatan ini menyangkal dapatan kajian daripada Nur Salwa dan Zanaton (2012) yang menyatakan bahawa guru-guru yang telah mendapat pendedahan dalam sesuatu perkara akan lebih bersedia untuk melaksanakannya dalam pengajaran dan pembelajaran.

Kesediaan para guru boleh dikatakan amat baik kerana dapatan kajian menunjukkan bahawa tidak terdapat perbezaan yang signifikan antara kesediaan guru dengan opsyen pengajaran. Dapatan ini selari dengan dapatan daripada kajian Hasmadi Hassan dan Fatimah Abdul Rashid (2017) yang mendapati tidak terdapat perbezaan yang signifikan antara tahap kesediaan guru di negeri Pahang terhadap VLE1BestariNet berdasarkan bidang pengajaran. Dapatan kajian ini turut disokong oleh kajian Siti Salwa et. al (2016) yang menyatakan bahawa komitmen guru adalah sangat tinggi walaupun mereka diberikan tugas untuk mengajar subjek yang bukan kemahiran mereka.

Dapatan daripada analisis kesalahan fonologi murid pula menunjukkan bahawa dapatan adalah bertepatan dengan dapatan yang dilakukan oleh Chew (2016) iaitu para murid bukan penutur jati akan sering melakukan kesalahan sebutan fonem (“m”, “n”, “l”, dan “r”) dan konsonan bergabung (“sy”, “ny” dan “ng”). Dapatan kajian ini turut disokong oleh kajian daripada Nora’azian dan Fadzilah (2018) bahawa kesalahan dalam penggunaan kata yang turut melibatkan kesalahan ejaan serta penggunaan huruf tertentu menyebabkan sebutan murid akan menjadi kurang baku. Tambahan lagi, di dalam kajian tersebut juga menyatakan bahawa kekeliruan dalam ejaan turut mempengaruhi pertuturan dalam kalangan murid bukan penutur jati. Justeru itu, pengajaran bahasa Melayu sebagai bahasa kedua kepada penutur bukan jati akan membantu mereka dalam menguasai bahasa Melayu lebih-lebih lagi dari segi petuturan,

KESIMPULAN

Kesimpulannya, para guru dilihat amat bersedia dalam melaksanakan pengajaran kemahiran bertutur dalam kalangan murid penutur bukan jati. Kesediaan ini bukan hanya dilihat dalam kalangan guru opsyen sahaja, malahan guru bukan opsyen juga menunjukkan kesediaan dan kefahaman yang amat tinggi. Justeru itu, pihak KPM seharusnya menyediakan lebih banyak latihan dalam perkhidmatan supaya guru-guru mempunyai ilmu pedagogi yang bermutu bagi meningkatkan penguasaan bahasa Melayu dalam kalangan murid penutur bukan jati.

Di samping itu, bahasa Melayu haruslah dikuasai dengan baik oleh murid bukan jati kerana Bahasa Melayu adalah bahasa kebangsaan Malaysia. Sesuai dengan taraf tersebut, penguasaan Bahasa Melayu perlulah berada di tahap yang baik oleh semua rakyat Malaysia. Dari segi teori pula, dapat dibuktikan melalui kajian ini, hipotesis-hipotesis yang

dibentangkan oleh Krashen dalam teori monitornya adalah benar. Kelemahan murid-murid bukan penutur jati dalam penguasaan Bahasa Melayu adalah disebabkan kurangnya pendedahan kepada Bahasa Melayu. Jika pendedahan Bahasa Melayu lebih kerap diberikan, nescaya penguasaan Bahasa Melayu murid-murid bukan jati akan bertambah baik.

RUJUKAN

- Chew Fong Peng (2016). Masalah Pembelajaran Bahasa Melayu dalam Kalangan Murid Cina Sekolah Rendah, *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 6(2), 10-22.
- Chew Fong Peng & Juliana Masingan. (2021). Pengetahuan, Sikap dan Kesediaan Pelajar Terhadap Kemahiran Berfikir Aras Tinggi dalam Kemahiran Menulis. *PENDETA: Journal of Malay Language, Education and Literature*, 12(2), 29-43.
- Chew Fong Peng & Siti Syahirah Yusof. (2021). Pengetahuan, Sikap dan Kesediaan Pelajar terhadap Peta Pemikiran i-Think dalam Pembelajaran Komsas dalam Bahasa Melayu di Sekolah Menengah. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 11(2), 15-25.
- Hajimia, H., Singh, M. K. S., Chethiyar, S. D. M. & Chethiyar, S. D. M. (2020). Second Language Acquisition: Krashen's Monitor Model and the Natural Approach. *PEOPLE: International Journal of Social Sciences*, 6(3), 87–99.
- Hasmadi Hassan & Fatimah Abdul Rashid. (2017). Analisis Perbezaan Tahap Kesediaan Guru terhadap 1bestarinet dari Aspek Tahap Pendidikan, Pengalaman Mengajar dan Bidang Pengajaran.
<http://umpir.ump.edu.my/id/eprint/26874/7/Analisis%20perbezaan%20tahap%20kesediaan%20guru%20terhadap%201bestarinet%20dari%20aspek%20tahap%20pendidikan.pdf>
- Hasnah Isnon & Jamaludin Badusah (2017), Kompetensi Guru Bahasa Melayu dalam Menerapkan Kemahiran Berfikir Aras Tinggi Dalam Pengajaran dan Pembelajaran, *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 7(1), 56–65.
- Ibrahim Abukhatalla (2013), Krashen's Five Proposals on Language Learning: Are They Valid in Libyan EFL Classes, *English Language Teaching*, 6(1), 128 – 131.
- Kamarul Shukri Mohd Teh & Mohamed Amin Embi, (2009), Korelasi Strategi dengan Motivasi dalam Pembelajaran Bahasa Arab, *Jurnal Pendidikan dan Pendidikan*, 24, 109–123.
- Krashen, S. D. (2009). Principles and Practice in Second Language Acquisition, *Review of Educational Research*, 33. University of Southern California.
- Mahmudi, A., Febriani, S. R., Hasanah, M., & Arifa, Z. (2019). Classroom management and Arabic learning process based on multiple intelligences in elementary school. *Arabiyat: Journal of Arabic Education and Arabic Studies*, 6(2), 222-237.
- Mat Ali, Norlizah, Abd Rahman dan Fadzilah (2016), Sikap guru Bahasa Melayu terhadap pendekatan pembelajaran berdasarkan masalah (PBM) dalam pengajaran dan pembelajaran di daerah Petaling Perdana. *International Journal of Education and Training*, 2(2), 1-8.
- Munirah Muin & Salfasyah. (2018). Penggunaan Teori Monitor Krashen Dalam Pembelajaran Bahasa Daerah Bugis Sebagai Upaya Pelestarian Bahasa Daerah. *Prosiding Seminar Nasional Pendidikan* (hlm. 537-544). Jakarta: Universitas Muhammadiyah Jakarta.
- Nora'azian Nahar dan Fadzilah Abd. Rahman. (2018). Tahap Penguasaan Kemahiran Bertutur Bahasa Melayu Dalam Kalangan Murid Bukan Penutur Natif. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 8(1), 74 – 83
- Norul Haida. (2013). *Ilmu Psikolinguistik*, Tanjung Malim: Emeritus Publication
- Norismayati Aida Idris, Anida Sarudin, Mohd. Rashid Md. Idris. (2013). Amalan Guru dan Penguasaan Aspek Ilmu Linguistik dalam Kalangan Guru Bahasa Melayu di Perak, *Pendeta Journal of Malay Language, Education and Literature*, 4(1), 116 - 142.

- Rendy Pribadi, Zainal Rafli dan Ninuk Lustyantie. (2019). Pengaruh Keluarga Dalam Pemerolehan Bahasa kedua Pada anak usia 1.5 tahun: Sebuah Analisis Teori Monitor Krashen. *Hortatori*, 3(1), 22-29.
- Roasharimah Ibrahim dan Zamri Mahamod. (2017). Faktor Dalaman yang Mempengaruhi penguasaan Bahasa Melayu Murid Cina. *Prosiding Seminar Serantau Ke-VIII 2017*, (hlm. 7–18). Bangi: Fakulti Pendidikan Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Rohaida Mazlan (2017), Tahap Pengetahuan, Pemahaman dan Kesediaan Guru Bahasa dalam Melaksanakan Kajian Pengajaran, *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 7(2), 30 – 40.
- Rohaidi Habil. (2019). Teori-teori Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa Kedua dalam CLIL. *Seminar Antarabangsa Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa Arab*, 6 October 2019, Kolej Islam Antarabangsa Sultan Ismail Petra.
- Siti Salwa Binti Ab. Manap, Rasidayanty Binti Saion, Zainordin Bin Rais, Jamil Abd Baser. (2016). Pengajaran Guru Opsyen dan Bukan Opsyen Kemahiran Hidup Bersepadu Sekolah Rendah di Batu Pahat, *Journal of Global Business and Social Entrepreneurship (GBSE)*, 2(2), 153–162.
- Suci Ramadhanti Febriani, Wildana Wargadinata & Zainul Arifin. (2021). The Philosophy of Language Acquisition in Stephen Krashen's Theory based on Multiple Intelligences Classroom. *International Journal of Arabic Language Teaching*, 3(1), 1-14.
- Uril Bahruddina & Suci Ramadhanti Febriani. (2020). Implementation of Stephen Krashen's Theory in Foreign Language Acquisition. *International Journal of Innovation, Creativity and Change*, 13(8), 821-831.
- Zamri Mahamod. (2015). *Strategi Pembelajaran Inventori Cara Belajar Bahasa Melayu*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Zamri Mahamod, Kamiliah Ayu & Wan Muna Ruzanna. (2016). Penggunaan Strategi Pembelajaran Bahasa Melayu dalam Kalangan Murid Cina Berdasarkan Sikap dan Kemahiran Bahasa, *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 6(1), 38–51.
- Zulkifli Hamid. (2011). Peranan Teori Psikolinguistik dalam Pemurnian dan Pemerkasaan Pendidikan Bahasa Melayu di Malaysia, *Jurnal e-Bangi*, 6(2), 183–192.
- Zuraini Ramli. (2018). *Pengajaran Bahasa Melayu Sebagai Bahasa Kedua*. Tanjung Malim: Penerbit Universiti Pendidikan Sultan Idris.

MAKLUMAT PENULIS

PROF. MADYA DR. CHEW FONG PENG

Jabatan Pendidikan Bahasa dan Literasi
Fakulti Pendidikan
Universiti Malaya
fpchew@um.edu.my

ENCIK MOHAMAD ADHAM KAMARULZAMAN

Jabatan Pendidikan Bahasa dan Literasi
Fakulti Pendidikan
Universiti Malaya
adhamkama@gmail.com